

DOI 10.37491/UNZ.73.13
УДК 349.6 (430+475+477)

Анна МІСІНКЕВИЧ¹

ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ЗДІЙСНЕННЯ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ЛІСІВ В УКРАЇНІ, ПОЛЬЩІ ТА НІМЕЧЧИНІ

Вивчається міжнародний досвід ведення правової охорони лісів у провідних країнах Європейського Союзу, а саме у Польщі та в Німеччині. Аналізується екологічний стан лісових ресурсів в Україні, Польщі та в Німеччині. Досліджується законодавче забезпечення правової охорони лісів та правовий механізм реалізації цих правовідносин у Польщі, Німеччині та в Україні. У статті визначаються основні проблемні моменти щодо забезпечення правової охорони лісового фонду в нашій державі та пропонується здійснити реформування лісової галузі в аспекті управління, контролю, вирубки та продажу лісової деревини із запозиченням міжнародного досвіду, який став ефективним у Європейських країнах. Окрім цього, вивчаються правові прогалини ведення державної екологічної політики України в сфері лісових ресурсів та визначається неспроможність державного фінансування цієї галузі економіки з боку нашої держави. У статті пропонується на законодавчому рівні розробити та затвердити єдину стратегію розвитку лісової галузі та її охорони в Україні. Пропонується також затвердити на державному рівні план вирубки лісів та їх охорони й відновлення, створити відкритий електронний аукціон продажу деревини, що призведе до зменшення корупції та запровадити незалежну систему фінан-

¹ кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри трудового, земельного та господарського права,
Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова,
misinkevych@ukr.net,
<https://orcid.org/0000-0002-2038-6188>.

сування, яка діє у Польщі. У науковій праці наголошується на необхідності проведення інвентаризації лісового фонду держави та розроблення нормативно-правового механізму реалізації цього питання, так як невідомо, скільки лісових угідь знаходиться у державній, комунальній та приватній формі власності, й немає даних про їх екологічний стан. Пропонується також залучити іноземний досвід розвинутих країн Європейського Союзу: Польщі та Німеччини для успішного проведення такої правової процедури в Україні.

Ключові слова: лісовий фонд, охорона лісів, інвентаризація лісів, державна екологічна політика, законодавче забезпечення, міжнародний досвід, електронні аукціони з продажу лісів, управління лісовими ресурсами, фінансування лісової галузі.

Сьогодні в ході завершення земельної реформи в державі гостро постає питання проведення правової охорони лісів, які є національним багатством українського народу та є складовою екологічної мережі не тільки України, а й самого Європейського Союзу. На жаль, нинішній екологічний стан лісів нашої держави є критичним. Ліси України страждають від інтенсивного антропогенного та техногенного навантаження, що порушує їх природну стійкість і руйнацію природної екосистеми. Лише за останнє десятиріччя в Україні загинуло від промислових викидів 2,5 тис. гектарів лісових насаджень, радіаційного забруднення через аварію на Чорнобильській АЕС зазнали 3,5 млн гектарів лісів, які потребують обмеженого лісокористування [1]. Окрім цього, необхідно наголосити, що значна частина українських лісів потерпає від надмірного рубання й уже зазнала деградації — ліси надто зріджені, низькоповнотні, мають несприятливий видовий склад, уражені шкідниками й хворобами. Водночас, з економічного погляду господарювання провадиться неефективно: внесок лісового сектора в економіку країни мізерний; лісове господарство збиткове для власника лісів, Українського народу, оскільки бюджетні витрати на ведення лісового господарства майже вдвічі перевищують прибуток від плати за спеціальне використання лісових ресурсів [2, с. 7]. Варто зазначити, що за період незалежності нашої держави було прийнято низку нормативно-правових актів та державних програм, які спрямовані на покращення екологічного благополуччя лісових ресурсів України, такі як: Закон України «Про природно-заповідний фонд України» [3], постанова Верховної Ради України «Про основні напрямки державної політики України у галузі охорони довкілля, використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки» [1], Закон України «Про тваринний світ» [4], Закон України «Про рослинний світ» [5], Закон України «Про Червону книгу України» [6], Закон України «Про Загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000–2015 рік» [7], Закон України «Про екологічну мережу України» [8], Положення про Зеленоу книгу України [9], Лісовий кодекс України [10], розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення концепції національної екологі-

чної політики України на період до 2020 року» [11], Указ Президента України «Про додаткові заходи щодо розвитку лісового господарства, раціонального природокористування та збереження об'єктів природно-заповідного фонду» [12], Указ Президента України «Про деякі заходи щодо збереження лісів та раціонального використання лісових ресурсів» [13], Закон України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року» [14] та ще ціла низка законодавчих актів, але всі ці документи не забезпечують функціонування чіткого правового механізму охорони лісів України і з кожним роком екологічне становище цього природного об'єкта в нас у державі погіршується.

Правові проблеми охорони лісів України та особливості закордонного досвіду реалізації цих екологічних та земельних правовідносин були предметами праць таких вітчизняних науковців, як: Н. Бондарчука, А. Євстигнєєва, Т. Єгорової, М. Заверюхи, І. Личенка, Д. Мікуліна В. Печуляка, Е. Позняк, А. Соколової, Н. Чудик-Білоусової та ін.

Мета статті — вивчення та аналіз законодавчого забезпечення й ефективне функціонування правового механізму щодо забезпечення правової охорони лісів двох провідних держав Європейського Союзу: Польщі та Німеччини, — які успішно змогли реформувати лісове господарство та забезпечити поступове збільшення лісового фонду у своїх країнах.

Необхідно зазначити, що нині у країнах Європейського Союзу лісовий сектор є одним із найуспішніших напрямків розвитку економіки країни та перебуває під особливою правовою охороною держави і приносить значний фінансовий дохід до бюджету. До прикладу, Польща належить до країн з найбільшою площею лісів у Європі після Франції, Німеччини і України. Сьогодні лісові масиви Польщі займають 9 197,9 тис. га, що становить 30,4 % території країни. З кінця Другої світової війни польські лісові ресурси неухильно зростають. За період від 1991 року площа лісів зросла на 504 тис. га. Відповідно до Національної програми лісопосадок у 2050 році ліси повинні становити 33 % території країни [15]. Площа лісів Федеративної Республіки Німеччини становить 11,4 млн га лісів. Вони вкривають 32 % території країни. У Німеччині протягом періоду часу з 2002 по 2012 роки площа лісів збільшилася на 49,597 га [16]. Ліси на території України розташовані дуже нерівномірно. Вони сконцентровані переважно в Поліссі та в Українських Карпатах. Загальна площа лісового фонду України становить — 10,4 млн га, із яких вкритих лісовою рослинністю — 9,6 млн га. Загалом, тільки 15,9 % площі країни вкриті лісами [15] і така тенденція щодо зменшення лісового фонду нашої держави з кожним роком зростає. Тому, на наше глибоке переконання, для того, щоб покращити екологічний стан лісового фонду України, необхідно здійснити запозичення успішного правового досвіду ведення лісового господарства в європейських країнах.

Варто зазначити, що правове регулювання охорони лісових ресурсів у Польщі та в Німеччині здійснюється відносно невеликою кількістю нормативно-правових актів та чіткою й послідовною державно-правовою політикою на відміну від України. Так, до прикладу, законодавче забезпечення лісового фонду Польщі складає Закон «По ліси» (1991), Лісовий ко-

декс (1992), Лісова політика (1997) [15], Інструкція з охорони лісу [16]. Слід зазначити, що реформування лісового господарства Польщі почалося у 90-х роках минулого століття з переходом від Радянської моделі лісогосподарювання до приватної форми виконання господарських та лісогосподарських робіт, і це дало значний поштовх до збільшення лісового фонду держави та забезпечення охорони лісових ресурсів. Законодавчою підставою реформування став прийнятий у 1991 році Закон «Про ліси», який окреслив статус державного розпорядника лісів як «Польська урядова організація, яка управляє державними лісами Польщі від імені Державного казначейства Польщі». Основним елементом Закону є те, що організація не має статусу юридичної особи (не платить ренту), але є фінансово незалежною і самодостатньою (не знаходиться на утриманні держбюджету) для того, щоб зберігати, раціонально використовувати і примножувати лісові багатства в інтересах народу країни [17]. Необхідно зазначити, що діяльність цих лісогосподарських інституцій щодо охорони лісу фінансуються за рахунок продажу деревини, реалізація якої здійснюється на відкритих та незалежних інтернет-аукціонах. Такий продаж відбувається щороку напередодні нового року за попередніми контрактами (ф'ючерсами). Початкові ціни формуються на підставі минулорічних аукціонних цін. У цій країні процедура продажу відбувається таким чином, що 70 % від виставленої на попередній продаж деревини продається великим компаніям із позитивною історією співпраці, а решта (30 %) продається малими партіями компаніям, незалежно від їхньої історії на ринку. Залежно від обсягів реалізації круглої деревини, одному учаснику підписати контракт має право директор лісогосподарського підприємства, або директор регіональної дирекції, або керуючий генеральної дирекції [17]. На нашу думку, для України буде дуже корисно перейняти такий державно-правовий досвід з приводу формування та функціонування лісогосподарських інституцій у формі приватного господарювання, які здійснюють заходи охорони лісів та не використовують у своїй діяльності державні кошти таким чином, заощаджуючи бюджет країни. Слід зазначити, що нині відповідно до лісового законодавства України вся лісова галузь повинна фінансуватися за рахунок державних та місцевих бюджетів і це призводить до значних проблем у сфері управління, використання та охорони лісами, тому що вже декілька років багато регіонів України не отримують такого фінансування. Відповідно до публічного звіту Державного агентства лісових ресурсів України за 2019 рік у південних і східних регіонах держави відсутність бюджетного фінансування призводить до того, що працівників державної лісової охорони неможливо утримувати, не проводяться будь-які охоронні заходи в лісах, натомість відбуваються масштабні незаконні рубки [18, с. 13]. Імплементация такого державно-правового механізму Польщі дасть можливість до зниження корупції під час продажу деревини в Україні та зменшить кількість незаконних рубок у державі, а отримані кошти від аукціонів будуть йти безпосередньо на проведення охоронних та лісогосподарських заходів у країні.

Необхідно зазначити, що основним нормативно-правовим актом у Польщі, що регулює правові проблеми охорони лісів держави, є Інструк-

ція з охорони лісу. У детальній підготовці цього документа брали участь польські лісники-практики (працівники генеральної та регіональних дирекцій лісів, керівники та працівники груп охорони лісу, надлісництв), науковці з Лісового дослідного інституту та університетів Польщі. Ця Інструкція включає чотири частини, викладені в двох томах загальним обсягом 255 сторінок. Перший том — це профілактика та гігієна в охороні лісу, охоронні процедури в умовах загроз та поведінка щодо охорони природи в лісах. У другому томі розміщена інформація про контроль, оцінку і прогнозування загроз лісам — базові заходи. Тут подано методи контролю та прогнозу загроз лісам з боку різних груп шкідливих організмів, розміщено зразки формулярів та бланків, за якими збирається та подається інформація про стан лісів. Своєчасному виявленню хвороб, потенційних шкідників та інших загроз у лісах приділяється надзвичайно велика увага [19].

Необхідно наголосити на тому, що згідно з параграфом 4 цієї Інструкції відповідальність за санітарний стан лісу несе надлісничий (аналог директора лісгоспу в Україні). Ставиться завдання постійно вести моніторинг за появою свіжого сухостою, кількість якого не повинна призвести до зростання чисельності вторинних шкідників, унаслідок чого може наступити розладнання деревостану. Передбачено залишати в лісі мертву деревину різного ступеня розкладу (з метою охорони біорізноманіття). Рішення про кількість мертвої деревини, яка залишається в лісі, приймає надлісничий, враховуючи природничі, економічні та соціальні умови. Однак біля доріг заборонено залишати стоячі сухі дерева. На наше переконання, ще одним важливим моментом щодо охорони лісів у Польщі, який у подальшому необхідно запозичити є те, що обсяг рубок головного користування кожного надлісництва визначається 10-річним планом ведення господарства, який затверджує Генеральний директор Державного лісового господарства [19]. Натомість в Україні ні на законодавчому, ні на інших рівнях таких стратегій чи планів щодо ведення лісового господарства немає.

Треба сказати, що польські лісники постійно ведуть спостереження за станом лісів. Це покладено в обов'язки лісової охорони. Окрім цього, функціонує ще й спеціалізована служба лісозахисту — групи охорони лісу, які підпорядковані безпосередньо Генеральній дирекції Державних лісів, тобто виведені з структури регіональних дирекцій. На сьогодні у Польщі є 9 таких груп охорони лісу, які керують територію від 1 до 3 регіональних дирекцій [17]. Робота таких інстанцій у Польщі є доволі ефективною; це виявляється у веденні щорічного моніторингу та інвентаризації лісів, проведенні наукових круглих столів щодо заходів та методів охорони лісових ресурсів у країні. Необхідно зазначити, що спеціалізовані служби лісозахисту — групи охорони лісів здійснюють активну освітянську діяльність у польському суспільстві, видаючи безкоштовний щоквартальний журнал «Echa Lesne» [19], який повністю висвітлює екологічний стан лісів республіки Польщі та є доступним для громадськості.

Натомість в Україні нормативно-правові акти, які регулюють питання охорони лісів, є гл. 16 Лісового кодексу України [10], постанова Ка-

бінету Міністрів України «Про затвердження Санітарних правил в лісах України» [20], постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Правил відтворення лісів» [21] та постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної цільової програми «Ліси України» на 2010–2015 роки» [22]. У переважній більшості положення цих документів мають загальнодекларативний характер та не визначають чіткий правовий, екологічний та санітарний механізм охорони та відтворення лісів України. Окрім цього, на законодавчому рівні не прийнято загальнодержавної стратегії охорони, захисту та відтворення лісового фонду держави. Варто зазначити, що, за останніми звітними даними Державного агентства лісових ресурсів України, з 2016 року в країні припинено фінансування завдань та заходів з ведення лісового і мисливського господарства з державного бюджету. Частково витрати на створення лісових насаджень, їх догляд, охорону та захист від шкідників та хвороб покриваються за рахунок власних обігових коштів підприємств. Через постійне недофінансування, лісова галузь має наразі такі негативні наслідки:

— роботи зі створення нових насаджень на малопродуктивних і деградованих землях, у тому числі полезахисних лісових смуг, проводяться в недостатніх обсягах;

— нікому гасити пожежі. Досвід показує, що потужностей та можливостей недостатньо для вчасного та ефективного гасіння пожеж;

— не здійснюється на належному рівні охорона лісу від незаконних рубок;

— відмічено різке збільшення шкідників та хвороб лісу;

— припинено вирощування посадкового матеріалу на Півдні та Сході, що унеможливить у подальшому створення лісових насаджень [18].

Таким чином, лісова галузь в Україні перебуває у занедбаному стані та вимагає негайних реформаційних процесів на правовому рівні та покращення екологічного добробуту навколишнього середовища й населення держави. Це можливо здійснити запозичивши ефективні правові механізми ведення лісового господарства у провідних Європейських країнах, які у цій сфері стали вже успішними.

Наступною країною, де питання захисту та охорони лісів перебуває на жорсткому контролі держави, є федеративна Німеччина. У цій країні правовідносини з охорони лісового фонду регулюються Основним Законом «Щодо збереження лісу та сприяння веденню лісового господарства» (Федеральний закон «Про ліс BWaldG»). Окрім цього, Німеччина, починаючи з 1998 року, веде активну державно-правову політику захисту, охорони та відновлення лісових ресурсів, приймаючи різноманітні державні програми як на загальнодержавному рівні, так і на рівні федеральних земель. Необхідно зазначити, що в «Лісовій стратегії 2020», яка була прийнята в 2011 році урядом Німеччини, де відображалися основні екологічні та правові проблеми, що потребували нагального вирішення у цій державі і які були в подальшому успішно реалізовані, а саме:

— захист клімату та пристосувань до зміни клімату;

— власність на лісові ресурси;

— лісова сировина, використання та ефективність;

- біорізноманіття та природний захист лісу;
- лісництво;
- полювання;
- захист ґрунтів та водний баланс;
- відпочинок у лісах, здоров'я та туризм;
- освіта, робота з громадськістю та проведення досліджень [16].

Основна місія цієї програми була створити у населення необхідну свідомість та розуміння щодо різноманітних функцій місцевих лісів, а також посилити переваги та шанси сталого ведення лісового господарства для клімату, природи та навколишнього середовища, економіки та суспільства. На основі цієї державної програми в Німеччині була прийнята ціла низка національних програм у сфері охорони навколишнього природного середовища. Сьогодні ця країна продовжує розробляти та впроваджувати в життя національну політику щодо охорони лісових ресурсів. До прикладу, федеральні землі Саксонії прийняли «Лісову стратегію 2050», яка повинна справлятися з актуальними викликами, що виникають у лісогосподарській сфері у цій місцевості [16]. На жаль, в Україні протягом 28 років незалежності так і не сформована єдина національна політика щодо охорони та відновлення лісових ресурсів держави, що призводить до екологічних катастроф у державі. Можливо нашим можновладцям слід задуматися про майбутні покоління країни та її природні ресурси й почерпнути відповідний закордонний досвід.

Варто зазначити, що в Німеччині для підтримки правових процедур охорони лісових ресурсів кожні десять років проводиться широкомасштабна інвентаризація всіх видів володінь у лісі, а потім на основі таких даних складається детальний звіт Федеральним міністерством навколишнього середовища, який є публічно доступним для громадян [16]. Натомість в Україні остання інвентаризація лісів проводилася у далекому 1996 році [23]. Нині на законодавчому рівні відсутні нормативно-правові акти чи правові положення, які б забезпечували та гарантували проведення детальної інвентаризації лісового фонду країни. Це призводить до того, що невідомо, скільки лісогосподарських земель перебуває у державній, комунальній чи приватній формі власності та відсутня чітка інформація про їх екологічний стан. Тільки після проведення повної та детальної інвентаризації лісових ресурсів в Україні нам дасть можливість визначити, які саме види охоронних та відновлювальних заходів необхідно провести на тій чи іншій місцевості в державі. Варто також додати, що для проведення повномасштабної інвентаризації лісового фонду держави нам буде потрібна допомога та участь провідних фахівців з країн Європейського Союзу.

Отже, підбиваючи вищевикладене, потрібно сказати, що великий обсяг нормативно-правового забезпечення щодо ведення лісового господарства в Україні, який вже існує протягом багатьох років, не дав можливості створити дієву державну стратегію щодо охорони та відтворення лісів як на державному, так і на місцевих рівнях та запровадити ефективний правовий механізм реалізації цих правовідносин для покращення екологічного добробуту нашого лісового фонду. Ми вважаємо за необхідне

здійснити реформування лісової галузі в Україні, запозичивши дієві правові механізми у провідних країнах Європейського Союзу: Польщі та Німеччині для того, щоб реалізувати захист, охорону та відтворення лісів України, які є нашим національним надбанням та багатством.

Список використаних джерел

1. Про основні напрямки державної політики України у галузі охорони довкілля, використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки : постанова Верховної Ради України від 05.03.1998 р. № 188/98–ВР. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/2Zx2ziJ>.
2. *Непуйвода В.* Правове регулювання в галузі лісів: Доба утвердження підтримного розвитку. К. : НДІ приватного права і підприємництва, 2004. 339 с.
3. Про природно-заповідний фонд України : Закон України від 16.06.1992 р. № 2456–ХІІ. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/3kdNPND>.
4. Про тваринний світ : Закон України від 13.12.2001 р. № 2894–ІІІ. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/3ipOV8A>.
5. Про рослинний світ : Закон України від 09.04.1999 р. № 591–ХІV. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/2RjkwWE>.
6. Про Червону книгу України : Закон України від 07.02.2002 р. № 3055–ІІІ. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/33jXVXE>.
7. Про Загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000–2015 рік : Закон України від 21.09.2000 р. № 1989–ІІІ. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/35vam4f>.
8. Про екологічну мережу України : Закон України від 02.06.2004 р. № 1864–ІV. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/2GPEqxe>.
9. Положення про Зелену книгу України : постанова Кабінету Міністрів України від 29.08.2002 р. № 1286. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/2FtKmvo>.
10. Лісовий кодекс України від 01.01.2004 р. № 3852–ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 17. Ст. 99.
11. Про схвалення концепції національної екологічної політики України на період до 2020 року : розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.10.2007 р. № 880–р. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/3hkDU76>.
12. Про додаткові заходи щодо розвитку лісового господарства, раціонального природокористування та збереження об'єктів природно-заповідного фонду : Указ Президента України від 21.11.2017 р. № 381. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/2FhQqHH>.
13. Про деякі заходи щодо збереження лісів та раціонального використання лісових ресурсів : Указ Президента України від 09.07.2019 р. № 511. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL : <https://bit.ly/2GR8Mzn>.
14. Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року : Закон України від 28.02.2019 р. № 2697–VIII.

- Верховна Рада України. Законодавство України.* URL : <https://bit.ly/3hkDWfe>.
15. *Кагало О., Чернявський М., Проценко Л., Андреева О.* Удосконалення нормативної бази регулювання ведення лісового господарства на територіях природо-заповідного фонду України та відповідний міжнародний досвід. Київ, 2016. 133 с.
 16. Базовий звіт з лісового господарства в Німеччині з рекомендаціями для України. Відкритий ліс. К., 2018. URL : <https://bit.ly/2RmF3R0>.
 17. *Карабчук Д., Кагало О.* Українські лісівники ознайомилися із польським лісовим господарством. К., 2016. URL : <https://bit.ly/3mgNCuT>.
 18. Публічний звіт Державного агентства лісових ресурсів України за 2019 рік. Державне агентство лісових ресурсів України. К., 2020. URL : <https://bit.ly/3huewvA>.
 19. Лісозахист по-польськи. Відкритий ліс. К., 2019. URL : <https://bit.ly/3hqsCyd>.
 20. Про затвердження Санітарних правил в лісах України : постанова Кабінету Міністрів України від 27.07.1995 р. № 555. *Верховна Рада України. Законодавство України.* URL : <https://bit.ly/2GWMJrf>.
 21. Про затвердження Правил відтворення лісів : постанова Кабінету Міністрів України від 01.03.2007 р. № 303. *Верховна Рада України. Законодавство України.* URL : <https://bit.ly/32nqzqn>.
 22. Про затвердження Державної цільової програми «Ліси України» на 2010–2015 роки : постанова Кабінету Міністрів України від 02.11.2012 р. № 977. *Верховна Рада України. Законодавство України.* URL : <https://bit.ly/3mb87Jk>.
 23. *Бондар В.* Україна має шанс створити принципово новий лісовий сектор. Державне агентство лісових ресурсів України. К., 2019. URL : <https://bit.ly/35A8p6G>.

Надійшла до редакції 02.02.2020

Anna MISINKEVYCH

Leonid Yuzkov Khmelnytskyi University of Management and Law

Comparative Legal Analysis of the Forests Legal Protection in Ukraine, Poland and Germany

The article examines the international legal experience of forest protection in the leading countries of the European Union, namely in Poland and Germany. The author analyzes the ecological status of forest resources in Ukraine, Poland and Germany. Legislative support for the legal protection of forests and the legal mechanism for the implementation of these relationships in Poland, Germany and Ukraine are investigated. The article identifies the main problems in ensuring the legal protection of the forest fund in our country and proposes to reform the forest industry in the aspect of management, control, felling and sale of forest timber with the borrowing of international experience, which has become effective in European countries. In addition, the legal gaps in the conduct of the state environmental policy of Ukraine in the field of forest resources are studied and the inability of state financing of this sector of economy by our state is determined. The article proposes at the legislative level to develop and approve a single strategy for the development of the forest industry and its protection in Ukraine. It is also proposed to approve a state-level plan for deforestation and their conservation and restoration, to set up an open electronic auction of timber sales, which will reduce corruption, and to establish an independent financing system operating in

Poland. The scientific work emphasizes the need for forest inventory and development of the state legal mechanism for implementing this issue, as known as forest land is in public and private property and no data about their environmental condition. The author also proposes to draw on the foreign experience from the developed countries of the European Union: Poland and Germany for the successful conduct of such legal procedure in Ukraine.

Keywords: *forest fund, forest protection, forest inventory, state environmental policy, legislative support, international experience, electronic forest sales auctions, management of forest resources, financing of the forest industry.*